

Sammenblanding af store, vigtige administrative Forretninger med store Oppebørslere, som jeg anser for at være meget uheldig, fordi der hos mange og netop de allerfamvittighedsfuldeste, dygtigste og bedste Embedsmænd er en Frygt for det store Pengeansvar, som medfører, at de paagjældende administrative Embedsmænd ikke tør eller ville overlade disse Oppebørselsforretninger til Andre, og medens de paagjældende administrative Embedsmænd, til hvilke jeg sigter, hidtil have været nogenlunde gunstig stillede med Hensyn til Midlerne til at udrede Løn til de Personer, som de maatte betjene sig af for at bestyre denne Del af deres Embede, naar den ikke skulde opsluge alt for meget af de Kræfter, der skulde anvendes paa deres administrative Gjerning, er det jo nu paa Grund af vore Kontorholdsgodtgørelseslove og i det Hele paa Grund af den Stilling, der bliver disse administrative Embedsmænd til Del, dobbelt vanskeligt at erholde Kræfter, til hvem en saa vigtig og ansvarfuld Gjerning kan betroes. Jeg anser det nu med de Kommunikationsmidler, vi have her i Landet, for at være muligt og meget let at samle alle Statsoppebørslerne, i alt Fald den allerførste Del af dem, — for ikke i dette Øjeblik at tage Sportlerne med — hos de egentlige Oppebørselsembedsmænd, og jeg vil derfor meget nødig se, at vi indskrænke Antallet af disse Oppebørselsbetjente, hvorved det gjøres mindre muligt i sin Tid at komme til den Ordning, som jeg meget ønsker, nemlig at Oppebørselsvæsenet maatte blive taget bort fra Administrationen.

C. Møller: Jeg kan naturligvis her i Thinget ikke ret vel fremsføre noget Nytt, da det foreliggende Lovforslag jo er en Gjenganger, der tidligere er bleven behandlet her, men paa den anden Side befinder jeg mig i den færegne Stilling, at jeg vistnok er den, der baade i dette og i det andet Thing er nærmest bekendt med de lokale Forhold. Derfor anser jeg det for min Pligt ved denne Leilighed at yttre et Par Ord navnlig for at støtte det Andragende, som idag er blevet fremlagt i Thinget fra Beboerne i det paagjældende Amtstuedistrikt. Det staar ganske klart for mig, at i alt Fald en hel Del af Distriktets Beboere vilde være meget daarligt tjente med, at Kronborg Amtstue blev nedlagt, og de Forretninger, der tidligere ere bleven afgjorte der, bleve henlagte til Frederiksborg Amtstue. Der er fra en anden Side blevet sagt, at det kun er en forsvindende Del af Distriktet, der vil komme til at søle Ulemperne af denne Forlæggelse. Det er af den Slags Ting, som man let kan sige. Naar man f. Ex. her i København vilde lægge Nationalbanken ud til Toldboden med det Hensyn for Die, at de Handlende alligevel havde Grunde derude hver Dag, er jeg overbevist om, at Københavns Beboere alligevel vilde sige, og det med god Grund,

at det var uforvarligt. Saaledes ogsaa her. Derfor der imidlertid paa den anden Side kunde vindes noget overordentligt Stort ved denne Forlæggelse, burde der maasse ikke tillægges det andet Hensyn, Hensynet til Beboerne, en saa overordentlig stor Bægt, men for mig staar det albeles klart, at man, hvis man gjør denne Forandring, meget hurtig vil komme til den Erkendelse, at man har gjort Noget, som er i allerhøjeste Grad uheldigt. Forholdene ere allerede nu ved Frederiksborg Amtstue af den Beskaffenhed, at det er meget vanskeligt for Beboerne at blive expederede. Jeg veed godt, at man siger, at der er andre Amtstuer, som have fuldkommen saamange Konti, som Frederiksborg Amtstue har, men man maa ikke glemme, at det hele Distrikt har en ganske egen Beskaffenhed paa Grund af Domæne- og Godsforholdene. Som Følge heraf ere de paagjældende Konti af en langt mere vidtløftig Beskaffenhed, end det i Almindelighed er Tilfældet. Arvefæstetaxegifterne ere høist forskellige, dels paa Grund af den store Forskel mellem mindre og større Gaarde og dels paa Grund af Forskellen mellem de forskellige Distrikter, og dette gjør, at der med samme Antal Konti sandsynligvis er langt mere at bestille ved Frederiksborg Amtstue end ved andre Amtstuer. Hertil kommer endnu, at der i Rjøbstaden Hillerød finder det ganske færegne Forhold Sted, at næsten alle Menneffer og al Trafik samler sig i Byen paa en enkelt Dag af Ugen. Det er Noget, som vistnok tilbøls er eiendommeligt for vore Forhold; det er om Mandagen, at næsten alle Menneffer komme til Byen, hvorved det saa godt som bliver umuligt at blive expederet paa den Dag paa Amtstuen. Man maa enten blive til næste Dag eller tage hjem, indtil man en anden Dag kan blive af med sine Penge. Der er imidlertid endnu et Hensyn, som jeg skal fremsføre, imod at forlægge Kronborg Amtstue til Frederiksborg, og det er, at det da maatte blive nødvendigt at foretage betydelige Forandringer i de Lokaler, som for Dieblikket benyttes. Frederiksborg Amtstues Lokaler eies af Staten og ere allerede nu meget utilfredsstillende, saa at en Forøgelse af Arbeidet ved denne Amtstue absolut maatte medføre temmelig bekoftelige Forandringer af Lokalerne. Da jeg nu engang har faaet Ordet, skal jeg dog ogsaa tillade mig at yttre et Par Ord med Hensyn til, hvorvidt det vilde være rigtigt at lette Arbeidet ved Amtstuen ved at antage en hel Del Storkasserere, som skulde bo omkring i Amtet. Jeg maa i saa Henseende ganske slutte mig til den arede Finanzministers Udtalelser; jeg tror, at det meget snart vilde vise sig, at man ogsaa i den Henseende havde begaaet en stor Feil. Naar man fjender de lokale Forhold, kan man let i Tanken gennemløbe de Personer, som der kunde være Tale om at vælge. Det maatte naturligvis være Folk, der boede paa forskellige Steder, saa at deres